

АГРОКОНСАЛТИНГ, ЯК ІНСТРУМЕНТ ЕКОНОМІЧНОГО ОЗДОРОВЛЕННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Зміна умов господарювання в сільському господарстві країни і недостатня ефективність економічної діяльності сільськогосподарських підприємств призвели до того, що велика кількість сільськогосподарських підприємств, як приватних, так і державних, стала неплатоспроможною.

В сучасних умовах сільськогосподарські підприємства знаходяться під впливом кризових проявів як політичного, так і економічного характеру. Кризовий стан підприємств може виникати у роботі будь-якої системи. У кризовому стані підприємство може бути на будь-якому етапі життєвого циклу. Все це виявляє інтерес до аналізу кризових ситуацій у економіці, а саме, як на сучасному етапі вирішується виведення з кризового стану підприємства, яке стало на шлях неплатоспроможності, які оздоровлюючі методики і механізми є найбільш дієвими. Політична нестабільність суспільства проявляється у ставленні держави до виробничої та підприємницької діяльності, частих змінах законодавства, високому рівні оподаткування, проблем експорту-імпорту тощо [3].

Економічне оздоровлення сільськогосподарських підприємств доцільно проводити на всіх рівнях неплатоспроможності, оскільки, в разі вдалого його проведення буде відновлено платоспроможність боржника.

Досвід таких країн як Латвія, Литва, Польща, Чехія, Угорщина, Румунія, Словенія та ін. підтверджує високу ефективність сільськогосподарського консультування як інструменту, що сприяє інноваційним процесам в аграрному секторі. На утримання ІКС в цих країнах виділяються бюджетні кошти, які в декілька разів перевищують витрати на фінансування сільськогосподарської науки. Така політика пояснюється тим, що інноваційний розвиток аграрного сектору визначається на сьогодні не тільки кількістю і якістю науково-технічних розробок, а й перш за все, масштабами і темпами їх освоєння на виробництві [1].

Розвиток ринкових відносин, зміна державної форми власності, створення різних сільськогосподарських формувань та репрофілювання працівників привело до організації в Україні інформаційно - консультативної діяльності [4].

В сучасних умовах господарювання достовірною інформацією для сільськогосподарських підприємств, так як земля, праця і капітал, є важливою умовою їх діяльності.

Багаторічний світовий досвід показує, що значна кількість суб'єктів аграрної підприємницької діяльності банкрутує через недостачу інформації і знань. Тому цілком закономірною є увага, яку розвинені країни завжди приділяли пошуку ефективних форм поширення інформації серед користувачів. Поступово прийшло усвідомлення, що вирішення проблеми можливе лише шляхом створення цілісної системи інформаційно-консультаційного забезпечення аграрної сфери, що набула поширення як інформаційне обслуговування мережі спеціалізованих консультаційних та інжинірингових служб [2].

В розвинених країнах світу протягом багатьох десятиліть функціонують сільськогосподарські консультаційні служби, як засіб розповсюдження знань серед сільськогосподарських товаровиробників. Створення цих служб викликано необхідністю допомогти фермерам, які не мають належної освіти і досвіду роботи ефективно господарювати, та використовувати досягнення науковців при роботі своїх підприємств.

В Україні сільськогосподарські дорадчі служби функціонують в усіх областях, їх діяльність регламентується рядом нормативно-правових актів, а саме: Закон України «Про сільськогосподарську дорадчу діяльність» від 17.06.2004 № 1807-IV; Наказ Міністерства аграрної політики України «Про затвердження Положення про кваліфікаційне свідоцтво сільськогосподарського дорадника та сільськогосподарського експерта – дорадника» (від 26.04 2005 р. № 176); Наказ Міністерства аграрної політики України «Про професійне навчання дорадників та експертів-дорадників» (від 11.07.2005 р. № 311); Концепція формування державної системи сільськогосподарського дорадництва, затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 31 жовтня 2011 р. № 1098.

При організації агроконсалтингової діяльності в сільському господарстві важливо сформувати кадровий потенціал, як з фахівців універсалів, так і з вузькопрофільних фахівців з конкретних питань

інноваційного розвитку. Такий підхід дозволить максимально використовувати робочий час фахівців, адже питання, з якими приходять клієнти, можуть відноситись до різних галузей знань, і вимагають різного ступеня опрацювання. В умовах кризи, попит на консультаційні послуги не значний, а економічний стан більшості сільськогосподарських підприємств не є не задовільним, отже утримувати великий штат високооплачуваних фахівців консультаційним службам не доцільно. В зв'язку з цим надання консультаційних послуг працівниками галузевих вищих навчальних закладів та навчально-наукових інститутів, є досить перспективним напрямком.

Кризовий стан економіки України, має негативні тенденції, тренди і прогнози для вітчизняних сільськогосподарських підприємств, все частіше виникає необхідність в проведенні економічного оздоровлення сільськогосподарських підприємств, тому потреба в консультаційних послугах вузькопрофільних фахівців в умовах сьогодення набуває все більшої актуальності.

Список літератури:

1. Замрига А.В. Сільськогосподарське консультування як дієвий інструмент реалізації інноваційних процесів / А.В. Замрига.// [Електронний ресурс], режим доступу: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/9_2015/62.pdf
2. Клочан В.В. Світовий досвід формування інформаційно-консультаційного забезпечення аграрної сфери / В.В. Клочан// Збірник наукових праць Черкаського державного технологічного університету. - 2011, - №23. С. 25 – 29.
3. Костанецька Т.М. Удосконалення механізму проведення санації сільськогосподарських підприємств : дис. ... канд. економ. наук : 08.00.04 / Костанецька Тетяна Миколаївна ; М-во освіти і науки України Харківський національний аграрний університет Імені В.В. Докучаєва ; наук. кер. Кошкалда І.В. – Харків, 2016. – 247 с.
4. Сільськогосподарська дорадча діяльність / [начальний посібник для дистанційного навчання].Т.П. Кальна-Дубінюк, І.П. Кудінова, Л.Х. Рибак, Р.Я. Корінець. – Київ : 2009. – 316 с.